

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ОБМЕЖЕНЬ ПРОЦЕСУ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Курятник Н.О.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м.Харків

В процесі прийняття управлінських рішень в ринкових умовах господарювання перед менеджерами гостро стоїть проблема прийняття ефективних управлінських рішень. В процесі здійснення вибору альтернативи ОПР (особа, що приймає рішення) зіштовхується з, окрім необхідності формулювання критеріїв вибору, оцінкою обмежень, які можуть значно звужити коло можливих альтернативних варіантів вирішення проблеми. Наукова практика свідчить, що процес виявлення обмежень відбувається паралельно з процесом формулювання критеріїв: враховуючи, що критерії розроблюються відповідно до поставленої мети вибору, і обмеження для різних ситуацій будуть різними.

Обмеження можуть бути обумовлені: чинниками, що висуваються зовнішнім середовищем, наприклад, законодавчі обмеження або брак інформації, яку можна отримати про зовнішнє середовище, чи певний ступінь її невизначеності; чинниками, що зумовлюються поточним станом підприємства, наприклад, тимчасовий брак фінансових ресурсів для реалізації певного кола альтернатив; суб'єктивно-об'єктивними чинниками, що висуваються до процедури вибору – необхідність прийняття рішення у певний час, бо deadline для здійснення вибору виставляється керівником ОПР; суб'єктивними чинниками, що зумовлені особистими якостями ОПР – рішучістю, можливістю відбору релевантної інформації, наявністю необхідних професійних навичок.

В умовах функціонування підприємств окремих галузей чи окремих функціональних підрозділів, ОПР приймаються управлінські рішення, що за певними ознаками схожі між собою. Враховуючи цей факт, окрім загальних обмежень, що сформульовані в науковій літературі для управлінських рішень, можна виділити окремі обмеження, що накладаються на процес вибору альтернативи на кожному етапі з урахуванням галузевих особливостей.

Тому в дослідженні було проведено аналіз обмежень, що можуть висуватися до процесу прийняття управлінського рішення на кожному з етапів, виокремлено найбільш критичні з них для підприємств електроенергетичної галузі, надано методичні рекомендації щодо формулювання обмежень та використання методів їх оцінки в галузі електроенергетики.